

godt, at hr. Jørgen Winther kan se, at der ikke er nogen parallelitet mellem de to ting. Hvem skulle barnet komme og kræve den ret hos? Skulle det være hos en eller anden offentlig instans, der ikke har medvirket til det her?

Det er selvfølgelig noget pjat at sammenligne de to ting. Ja, der er utroskab inde i billedet i et eller andet antal befrugtninger og fødsler; sådan er det, og sådan er livets vilkår. Men det legitimerer jo på ingen måde, at vi gennem lovgivning understøtter kunstig befrugtning, men samtidig forhindrer, at børnene på et tidspunkt kan komme til at kende til den ene halvdel af deres biologiske ophav, og det håber jeg da at hr. Jørgen Winther er enig med mig i faktisk er en ualmindelig svag retsbeskyttelse af barnet/-børnene.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Der er også en anden ting, der er interessant her. I Sverige er anonymiteten nemlig ophævet, og når man så ser på, hvor mange forældre der efterfølgende fortæller deres børn, hvilke muligheder der er, kan man se, at det jo er forbavsende få af børnene, der alligevel får det at vide. Så hvis man virkelig skal sikre børn denne mulighed, vil det næsten være sådan, at det skulle være en pligt, og det er vi altså helt klart imod.

Angående det med utroskab kan jeg godt se, at det kan være svært at se paralleliteten, men på den anden side er det dog sådan, at der er børn i den situation, som aldrig nogen sinde kommer til at kende deres biologiske far.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg vil stille et spørgsmål for bare lige helt at forstå det her, der nu er blevet en radikal løsning – det er jeg da egentlig meget tilfreds med – med den tostrengede model. Kan Venstres ordfører komme i tanke om et dueligt argument imod den model? Altså, kan den skade nogen, kan den have nogen form for negative virkninger? Eller er det ikke tværtimod sådan, at den faktisk kun har positive gevinster, fordi den giver nogle muligheder til de mennesker – på den ene side donorerne, på den anden side aftagerne – så de kan træffe et valg, alt efter hvad de synes er bedst?

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Som jeg også allerede sagde tidligere, kan jeg godt se, at det i nogle situationer kan være en relativt god model, men på den anden side synes jeg bare, der er behov for, at vi får det meget, meget bedre belyst. Jeg har også bemærket mig, at der er tre medlemmer af Det Etsiske Råd, som går ind for den der dobbeltstrengede model.

Så alt i alt er jeg meget – det er Venstre nu altid – positiv over for at få nye oplysninger. Men på nuværende tidspunkt har vi den klare holdning, at nu har vi lige debatteret det her, der var en bred enighed i Folketinget sidste gang, og Venstres gruppe er helt enig i, at vi fortsat er imod det her forslag.

Men hvad sker der om 5 eller 10 år? Der er det, jeg siger, at det godt kan ske, at det bliver den model, som fru Charlotte Fischer nævner her, som kan blive ret populær og måske også finde et flertal. Det samme kan man se i forhold til den forrige debat om kunstig befrugtning, hvor der er mange – inklusive mig selv – der har flyttet sig over tid. Det gør vi med etik. Etik er noget elastisk. Vi ændrer holdninger, som tiden går.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg vil bare sige, at da vi vedtog lovforslaget om kunstig befrugtning, var der bred enighed om lovforslaget, men der var altså ikke nogen stor, bred kosmisk enighed om anonymitet. Vi var nogle, der var lidt frustrerede, og som utrolig gerne ville have endevendt netop en sådan tostrengt model for at se, om det var en mulig løsning. Som vi ser det – sådan som den ligger på bordet – rummer den utrolig mange positive sider. Vi fik et nej til at få den belyst, og derfor er jeg da selvfølgelig utrolig glad for at høre, at Venstres ordfører synes, det kunne være en god idé at få den belyst.

Men hvorfor skal vi vente på det? Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvad det er, vi venter på. Hvis man synes, det er en god idé at få det belyst – vi fik det ikke belyst tidligere, selv om vi ønskede at få det belyst – hvorfor kunne man så ikke sætte det i gang nu?

Jeg vil virkelig håbe, at Venstres ordfører måske kunne prikke lidt til sin minister og overbevise ham om at sætte det i gang. Vi kan kun blive klogere på det her felt, og det kan kun komme til at betyde nogle muligheder for mennesker, der ikke har de muligheder i dag.